

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thomæ A Kempis Canonici Regularis Ord. S. Augustini De Imitatione Christi Libri Quatuor

Thomas <von Kempen>

Coloniæ, 1723

XIII. De tentationibus reprimendis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45773)

vilipendimur ab hominibus, & non benè nobis creditur.

2. Ideò deberet se homo in Deo taliter firmare, ut non esset ei necesse multas humanas consolationes quærere.

Quando homo bonæ voluntatis tribulatur, vel tentatur, aut malis cogitationibus affligitur: tunc DEUM sibi magis necessarium intelligit, sine quo nihil boni se posse deprehendit.

Tunc etiam tristatur, gemit, & orat pro miseriis, quas patitur.

Tunc tædet eum diutiùs vivere, & mortem optat venire: ut possit dissolvi, & cum Christo esse.

Tunc etiam benè advertit, perfectam securitatem & plenam pacem, in mundo non posse constare.

C A P U T XIII.

De tentationibus reprimendis.

I. **Q**UAMDIU in mundo vivimus, sine tribulatione & tentatione non esse possumus.

B

Unde

Unde in Job scriptum est : Tentatio est vita humana super terram.

Ideo unusquisque sollicitus esse deberet circa tentationes suas , & vigilare in orationibus ; ne diabolus locum inveniret decipiendi , qui nunquam dormitat , sed circuit , quærens , quem devoret.

Nemo tam perfectus est & sanctus , qui non habeat aliquando tentationes : & plenè eis carere non possumus.

2. Sunt tamen tentationes homini sæpe valde utiles , licèt molestæ sint & graves ; quia in illis homo humiliatur , purgatur , & eruditur ,

Omnes Sancti per multas tribulationes & tentationes transiêrunt & profecerunt.

Et qui tentationes sustinere nequiverunt , reprobi facti sunt , & defecerunt.

Non est aliquis Ordo tam sanctus , nec locus tam secretus , ubi non sint tentationes , vel adversitates.

3. Non est homo securus à tentationibus

tionibus totaliter, quamdiu vixerit; quia in nobis est unde tentamur, ex quo in concupiscentia nati sumus.

Una tentatione seu tribulatione recedente, alia supervenit; & semper aliquid ad patiendum habebimus, quia bonum felicitatis primordialis perdidimus.

Multi quærunt tentationes fugere, & gravius incidunt in eas.

Per solam fugam non possumus vincere; sed per patientiam & veram humilitatem omnibus hostibus efficimur fortiores.

Qui tantummodo exteriùs declinat, nec radicem evellit, parum proficiet: imò citiùs ad eum tentationes redient, & pejùs sentiet.

Paulatim, & per patientiam cum longanimitate (Deo juvante) meliùs superabis, quàm cum duritia & importunitate propria.

Sæpiùs accipe consilium in tentatione, & cum tentatis noli duriter agere: sed consolationemingere, sicut tibi optares fieri.

4. Initium omnium malarum ten-

tationum in constantia animi , & parva ad Deum confidentia.

Quia sicut navis sine gubernaculo hinc inde à fluctibus impellitur ; ita homo remissus , & suum propositum deserens, variè tentatur.

Ignis probat ferrum , & tentatio hominem justum.

Nescimus sæpè quid possumus : sed tentatio aperit , quid sumus.

Vigilandum est tamen , præcipuè circa initium tentationis : quia tunc facilius hostis vincitur , si ostium mentis nullatenus intrare finitur ; sed extra limen, statim ut pulsaverit, illi obviatur.

Unde quidam dixit :

Principiis obsta, serò medicina paratur.

Nam primò occurrit menti simplex cogitatio : deinde fortis imaginatio : postea delectatio , & motus parvus, & assensio.

Sicque paulatim ingreditur hostis malignus ex toto, dum illi non resistitur in principio.

Et

eo
ca

Et quantò diutiùs ad resistendum quis torpuerit ; tantò in se quotidie fit debilior, & hostis contra eum potentior.

5. Quidam in principio conversionis suæ graviores tentationes patiuntur ; quidam autem in fine.

Quidam verò, quasi per totam vitam suam malè habent.

Nonnulli satis leniter tentantur, secundum divinæ ordinationis sapientiam & æquitatem, quæ statum & merita hominum pensat, & cuncta ad electorum suorum salutem præordinat.

6. Ideò non debemus desperare, cum tentamur ; sed eò ferventiùs Deum exorare, quatenus nos in omni tribulatione dignetur adjuvare : qui utique, secundum dictum Pauli, talem faciet cum tentatione proventum, ut possimus sustinere.

Humiliemus ergo animas nostras sub manu Dei, in omni tentatione & tribulatione : quia humiles spiritu salvabit, & exaltabit,

7. In tentationibus & tribulationibus probatur homo, quantum profecit: & ibi majus meritum existit, & virtus melius patescit.

Nec magnum est, si homo devotus sit & fervidus, cum gravitatem non sentit: sed si tempore adversitatis patienter se sustinet, spes magni profectus erit.

Quidam à magnis tentationibus custodiuntur, & in parvis quotidianis sæpe vincuntur: ut humiliati, nunquam de seipsis in magnis confidant, qui in tam modicis infirmantur.

CAPUT XIV.

De temerario judicio vitando.

I. **A**D teipsum oculos reflecte, & aliorum facta caveas judicare. In judicando alios, homo frustra laborat, sæpius errat, & leviter peccat: seipsum verò judicando & discutendo semper fructuosè laborat.

Sicut nobis res cordi est, sic de ea frequenter judicamus: nam verum
judi-